

இயேசுவின் சபை:

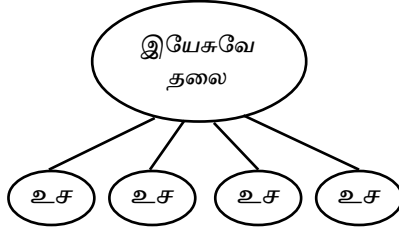
அமைப்பு முறை

சபையானது உண்மையில் எவ்விதமாய் அமைக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் பலர் சிறிதளவே கவனம் செலுத்துகின்றார்கள். இருந்த போதிலும், அமைப்பு முறை என்பது மிக முக்கியமான கருத்தாகும். சபையின் அமைப்பு முறை என்பது சரீரத்தின் எலும்பு மண்டலம் போன்றதாகும். எலும்புக் கூடானது வளைந்திருந்தது என்றால், சரீரம் முழுவதும் அங்கவீனமாகப் போய்விடும்.

இயேசுவே தலை

பெரும்பாலான நாமகரணக் கூட்டங்களில் பூமிக்குரிய தலைவர்களும், பூமிக்குரிய தலைமையகங்களும் இருக்கின்றன, ஆனால் இயேசுவின் சபையானது இயேசுவை மட்டுமே தலைவராகப் பெற்றிருந்தது (பெற்றிருக்கின்றது). இயேசு இருக்கின்ற பரலோகமே சபையின் தலைமையகமாக இருக்கின்றது. தேவன் “எல்லாவற்றையும் அவருடைய பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, ... சபைக்கு அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலான தலையாகத் தந்தருளினார்” (எபே. 1:22; கொலோ. 1:18ஐயும் காணவும்; இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன) என்று பவுல் கூறினார். இயேசு தமது சீஷர்களிடம், “வானத்திலும் பூமியும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது” (மத். 28:18) (இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன) என்று கூறினார்.

சபைக்குப் பூமிக்குரிய தலைவர்கள் மற்றும் தலைமையகங்கள் ஆகியவைகளை வேதாகமத்தில் காண முடியாது. நாமகரணக் கூட்டங்கள் பலவற்றின் விஸ்தாரமான அமைப்பு முறை ஏற்பாடுகள் கூட வேதாகமத்தில் காணப்படுவதில்லை. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில், சபையுடன் தொடர்புடைய மாவட்ட, தேசிய அல்லது சர்வ தேச அமைப்பு முறைகள் எதுவும் இருந்ததில்லை. உள்ளூர் சபையைவிடப் பெரிய அமைப்பு முறை எதுவும் இருந்ததில்லை.

மேல் உள்ள வரைபடத்தில் “இயேசுவே தலை” என்பதற்குக் கீழ் உள்ள நீள் உருளை ஒவ்வொன்றும் உள்ளூர் சபை (“உச”) யைக் குறிக்கும். இவ்வரைபடத்தில் ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையும் தனிப்பட்டதாகவும், மற்றவற்றிலிருந்து சுயாதீனம் உள்ளதாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் சபைகள் அன்பினால் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவை ஒன்றுக் கொன்று உதவி செய்து கொண்டன (அப். 11:28-30; ரோமர் 15:25, 26), ஆனால் அவைகளுக்கிடையில் அமைப்பு முறைக் கட்டுக்கள் எதுவும் இருந்ததில்லை.

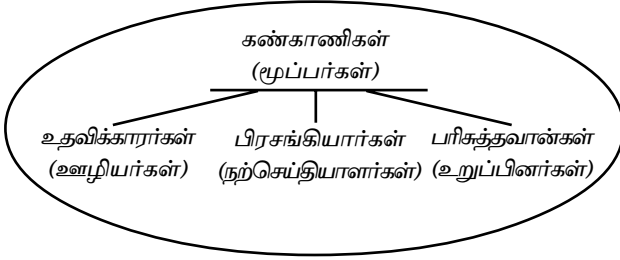
இந்த ஏற்பாடு சில வேளைகளில் “உள்ளூர்த் தன்னாட்சி” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. “தன்னாட்சி” என்ற வார்த்தை அதே அர்த்தம் தரும் கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். கர்த்தருடைய சபையின் ஒவ்வொரு உள்ளூர் அமைப்பும் தன்னாட்சி பெற்றதாக, இயேசுவின் அதிகாரத்திற்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிபடுகின்றது.

இன்றையப் பல்முனை உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட எளிய ஏற்பாடு வேலைக்கு உதவாது என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். சபையின் ஊழியத்தை நிறைவேற்றுவதற்குக் கூடுதலாகப் பாதிரியார்களின் அமைப்பு என்ற “இயந்திரம்” தேவை என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகின்றார்கள். ஆயினும் கர்த்தருடைய ஏற்பாடு போதுமானது என்று நான் சாட்சியளிக்க முடியும். எந்த ஒரு மனித நிறுவனத்தின் “ஆதரவு” எதுவுமன்றி நான் ஆஸ்திரேலியாவின் ஊழியப் பணியில் பத்து ஆண்டுகளாக அங்கம் வகித்தேன்: ஓக்லஹாமாவின் மிட்வெஸ்ட் நகரில் இருந்த கிழக்குப் பகுதி கிறிஸ்துவின் சபையாரால் நான் ஆதரிக்கப்பட்டேன். மற்ற கிறிஸ்துவின் சபைகளும் தேவையான நிதியுதவி அளித்தன. தனிப்பட்ட ஊழிய சமுதாயம் என்று எதுவும் தேவைப்பட்டிருந்ததில்லை.

உள்ளூர் சபை

புதிய ஏற்பாட்டில், உள்ளூர் சபை என்பது மட்டுமே சபையின் அமைப்பு முறைப்பட்ட அலகாக இருந்தது. இப்பாடத்தின் மீதியுள்ள பகுதியில், உள்ளூர் சபைகள் வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலங்களில் எவ்வித அமைப்பு முறையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன என்பதைப் பற்றி நாம் கவனம் செலுத்துவோம். முழுமையான அமைப்பு முறை பெற்ற சபையான¹ பிலிப்பி பட்டணத்துச் சபைக்குப் பவுல் எழுதிய போது, “இயேசு கிறிஸ்துவின்

ஊழியக்காரராகிய பவுலும் தீமோத்தேயும், பிலிப்பி பட்டணத்தில் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் அனைவருக்கும், கண்காணிகளுக்கும்,² உதவிக்காரருக்கும் எழுதுகிறதாவது:” (பிலி. 1:1) என்று தமது நிருபத்தைத் தொடங்கினார். இவ்வசனத்தில் நான்கு குழுக்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன: பவுலும் தீமோத்தேயுவும் ஊழியர்கள் அல்லது நற்செய்தியாளர்களாயிருந்தார்கள். அவர்கள் சபையாரைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் “பரிசுத்தவான்கள்” என்ற பெயரால் பிலிப்பி சபையாரைக் குறிப்பிட்டார்கள்.³ அந்தப் பரிசுத்தவான்களில் “கண்காணிகள்” மற்றும் “உதவிக்காரர்கள்” என்று பவுலினால் அழைக்கப்பட்ட இரு குழுவினர் இருந்தார்கள், முழுமையான அமைப்புமுறை பெற்ற சபையொன்றில் இந்த நான்கு குழுக்களும் எவ்விதம் பொருந்தக் கூடும் என்பதற்கான வரைபடம் இதோ:

கண்காணிகள்: மூப்பர்கள்

சபையின் முன்னோடிகள் “மூப்பர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இந்த “அலுவலுக்கு”⁴ இதுவே மிகப் பொதுவான நியமனப் பெயராகும் (அப். 11:30; 14:23; 15:2; 20:17). “மூப்பர்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை “presbuteros” என்பதாகும், இது “வயது முதிர்ந்தவர்”⁵ என்று அர்த்தப்படும்; ஆனால் சபைத் தலைமைத்துவத்தைப் பொறுத்தமட்டில், வயதைக் காட்டிலும், பக்குவமே அதிகமாய் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மூப்பர்கள் பக்குவம் வாய்ந்த முடிவெடுக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

மூப்பர்கள் “overseers” (கண்காணிகள்) என்றும் அறியப்பட்டார்கள். பவுல் தீத்துவுக்கு எழுதும்போது, “மூப்பர்” மற்றும் “overseer/bishop” (கண்காணி) என்ற சொற்றொடர்களை ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்தினார்:

நீ குறைவாயிருக்கிறவைகளை ஒழுங்குபடுத்தும்படிக்கும், நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டபடியே, பட்டணங்கள் தோறும் மூப்பரை ஏற்படுத்தும்படிக்கும், உன்னைக் கிரேத்தா தீவிலே விட்டு வந்தேனே.

குற்றஞ் சாட்டப்படாதவனும், ஒரே மனைவியையுடைய புருஷனும், துன்மார்க்கரென்றும் அடங்காதவர்களென்றும் பேரெடுக்காத விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளை உடையவனுமாகிய ஒருவன் இருந்தால் அவனையே ஏற்படுத்தலாம். ஏனெனில் கண்காணி யானவன் [KJVயில் “bishop” என்றுள்ளது] தேவனுடைய உக்கிராணக்காரனுக்கேற்ற விதமாய், குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனும், ... (தித்து 1:5-7) (இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன).

“Bishop” என்ற நன்கறியப்பட்ட வார்த்தையானது (ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி) “overseer” (கண்காணி) என்ற அர்த்தம் தரும் *episkopos* என்ற கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையிலிருந்து வந்ததாகும். தேவனே மூப்பர்களைக் “கண்காணிகளாக” ஏற்படுத்தியதாகப் பவுல் அவர்களிடத்தில் கூறினார் (அப். 20:17, 28). மூப்பர்கள் “கண்காணிப்பு” செய்ய வேண்டும் என்று பேதுரு வலியுறுத்தினார் (1 பேது. 5:1, 2). “over-seeer” (“Bishop”) என்ற வார்த்தையானது மூப்பர்களுடைய பொறுப்பின் அளவை வலியுறுத்துகின்றது: ஒரு சபையைக் குறித்த சகல விஷயங்களையும் அவர்கள் கண்காணிக்கின்றார்கள்.⁶

மூப்பர்கள்/கண்காணிகள் எனப்படுபவர்கள் “மேய்ப்பர்கள்” என்றும் அழைக்கப்பட்டார்கள். இந்த வார்த்தையானது எபேசியர் 4ல் பெயர்ச் சொல்லின் வடிவத்தில் காணப்படுகின்றது: “பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும் பொருட்டு, ... அவர், சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரைத் தீர்க்கதரிசியாகவும், சிலரைச் சவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்” (எபே. 4:12, 13; இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன). “மேய்ப்பர்” (*poimen*) என்ற கிரேக்க வார்த்தையை மொழிபெயர்ப்பதற்கு “pastor” என்ற இலத்தீன் வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தையின் வினைவடிவமானது அப். 20ல் மூப்பர்கள்/கண்காணிகள் “தேவனுடைய சபையை மேய்க்க” வேண்டுமென்று நியமிக்கப்பட்டதைக் (வ. 28; இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன) கூறும்பொழுது காணப்படுகின்றது. இவ்வினைவடிவமானது 1 பேதுரு 5லும் கூட மூப்பர்கள்/கண்காணிகள் “தேவனுடைய மந்தையை மேய்த்து” என்று கூறும்பொழுதும் காணப்படுகின்றது (வ. 2; இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன). அப். 20 மற்றும் 1 பேதுரு 5 ஆகியவை இம்மூன்று சொற்றொடர்களையும் ஒன்றிற்குப் பதில் இன்னொன்றாகப் பயன்படுத்துகின்றன.

ELDERS =
OVERSEERS =
PASTORS/SHEPHERDS

மூப்பர்கள் =
கண்காணிகள் =
மேய்ப்பர்கள்

“Pastor” அல்லது “shepherd” (மேய்ப்பார்) என்பது மூப்பர்களின் பணி விளக்கமாகும். கவனமிக்க மேய்ப்பர்கள் தங்கள் மந்தையைப் பராமரித்துப் பாதுகாப்பது போலவே, மூப்பர்கள் உள்ளூர் சபையாரைப் பராமரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். சபையின் முன்னோடிகளைப் பற்றி எபிரெயர் 13:17ல், “உங்களை நடத்துகிறவர்கள், உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரவாதம் பண்ணுகிறவர்களாய் விழித்திருக்கிறவர்களானபடியால்” என்று கூறப்படுகின்றது. ஒரு மூப்பராக இருப்பது என்பது மிகவும் அச்சத்திற்குரிய பொறுப்பு ஆகும்!

இன்றைய நாட்களில், பிரசங்கியார்கள் அடிக்கடி, “pastor” (மேய்ப்பர்கள்) என்று அழைக்கப்படுகின்றார்கள், ஆனால் புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்ட காலத்தில் பிரசங்கியார் என்பவர் சபையொன்றின் “மேய்ப்பராக இருந்ததில்லை.” “pastor” (மேய்ப்பார்) என்ற வார்த்தை மூப்பர்களைக் குறிப்பிட்டது, பிரசங்கியர்களாய் இருந்தவர்களுக்கு அது பயன்படுத்தப்படவில்லை.⁷

ஒரு சபையின் “மூப்பர்களை”ப் பற்றி நீங்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் படிக்கும் எந்த ஒரு இடத்திலும் அது பன்மைச் சொல்லாகவே இருக்கின்றது (அப். 11:30; 14:23; 15:2; 16:4; 20:17; 21:18; 1 தீமோ. 5:17; தீத்து 1:5; யாக். 5:14; 1 பேது. 5:1). எவ்விடத்திலும் நாம் ஒரு சபையைக் கண்காணிப்பதற்கு ஒரு மூப்பர் (அல்லது ஒரு மேய்ப்பார்) மட்டும் இருந்ததாகப் படிப்பதில்லை.

மத நிறுவனங்கள் சிலவற்றில், பல சபைகள் உள்ளடங்கிய ஒரு பகுதியைக் கட்டுப்படுத்தக் “கண்காணிகள்” (Bishop) இருக்கின்றார்கள். உள்ளூர் சுயாதீனக் கொள்கையை நினைவுகூருங்கள். வேதவசனத்தின் படியாக, மூப்பர்களின் குழுவொன்று அவர்கள் உறுப்பினர்களாய் இருக்கும் உள்ளூர் சபையை மட்டுமே கண்காணிக்க முடியும். பேதுரு, “உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து” (1 பேது. 5:2; இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன) என்றுதான் மூப்பர்களுக்குக் கூறினாரே தவிர, “நூறு மைல்கள் சுற்றளவில் உள்ள எல்லா மந்தைகளையும்” என்று கூறவில்லை.

மூப்பர்கள்/கண்காணிகள்/மேய்ப்பர்களுக்குரிய தகுதிகள் 1 தீமோத்தேயு 3:1-7 மற்றும் தீத்து 1:5-9 ஆகிய வசனப்பகுதிகளில் தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனங்களைப் படித்துப் பார்க்கச் சில நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அத்தகுதிகளின்படியாக, தேவபக்தியுள்ள கிறிஸ்தவக் குடும்பஸ்தர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் பெற்று தகப்பனானவர்கள் மட்டுமே மூப்பர்களாகப் பணியாற்ற முடியும். திருமணமாகாதவர்கள் இப்பொறுப்புக்குத் தகுதியுடையவர்கள் அல்ல; குழந்தைகள் இல்லாத மனிதர்களும் இதற்கு தகுதியுடையவர்கள் அல்ல; பெண்கள் இதற்கு தகுதியுடையவர்கள் அல்ல; ஆவிக்குரிய பக்குவமும், நல்ல முடிவெடுக்கும் திறனும் இல்லாதவர்கள் இதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் அல்ல.

ஒவ்வொரு உள்ளூர் சபையும் தங்களுக்குச் சொந்தமாக மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றுள்ளன. ஏவப்பட்ட வேத வாக்கியத்தின்படியான தகுதிகளின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் தங்கள் தெரிவை மேற்கொள்ள வேண்டும்.⁸

ஊழியர்கள்: உதவிக்காரர்கள்

பிலிப்பியர் 1:1ல் பவுல், “கண்காணிகள் மற்றும் உதவிக்காரர்கள்” (இது என்னால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன) என்று குறிப்பிட்டார். “Deacon” என்பது “ஊழியர்” என்று அர்த்தப்படும் கிரேக்க வார்த்தையை ஆங்கிலப்படுத்திப் பெறப்பட்டதாகும்.

உதவிக்காரர்கள் = ஊழியர்கள்

உதவிக்காரர்கள் “மூப்பர்களின் வலது கை மனிதர்கள்” என்று நினைக்கப்படலாம். சபை முன்னோடிகள், தேவன் அவர்கள் செய்யும்படி விரும்பியதைச் செய்ய ஒப்புக் கொடுப்பதற்காக முதல் முதல் “உதவிக்காரர்கள்” உள்ளூர் சபையின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டார்கள் (அப். 6:1-6ஐக் காணவும்).⁹

உதவிக்காரர்கள் இயற்கையான அதிகாரம் பெற்றவர்களல்ல.¹⁰ மூப்பர்கள் இவர்களிடம் ஒப்புவிக்கும் பொறுப்பை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் மட்டுமே இவர்களிடத்தில் இருக்கின்றது.

உதவிக்காரர்களுக்கான தகுதிகள் 1 தீமோத்தேயு 3:8-13ல் காணப்படுகின்றன. அந்தத் தகுதிகளின் அடிப்படையில் உதவிக்காரர்களைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பு சபையினிடம் இருக்கின்றது (அப். 6:3, 5ஐக் காணவும்).

பிரசங்கியார்கள்: சவிசேஷகர்கள்

ஆதி சபையில் பிரசங்கியார்களுக்கு மூன்று நியமனப் பெயர்கள் இருந்தன. முதலாவதாக அவர்கள் “பிரசங்கியார்கள்” (ரோமர் 10:14; 1 தீமோ. 2:7; 2 தீமோ. 1:11) அல்லது “பிரசங்கம்” செய்பவர்கள் (1 கொரி. 1:23) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். “பிரசங்கியார்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தை, “herald” (அறிவிப்பவர்) என்பதற்கான வார்த்தையாக இருக்கின்றது. ஒரு அரசனின் அறிவிப்பாளர் அரசனின் அறிவிப்புகளை அறிவிப்பது போலவே, இயேசு அரசனின் அறிவிப்பாளர்களாகப் பிரசங்கியார்கள் இருந்தார்கள்.¹¹

பிரசங்கியார்கள் சில வேளைகளில் “ministers” (ஊழியர்கள்) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் (அப். 26:16; ரோமர் 15:15; எபே. 3:7; 6:21) அல்லது “ஊழியத்தைப்” பெற்றிருந்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள் (அப். 6:4; 2 தீமோ. 4:5). “ஊழியர்” என்ற வார்த்தையானது “உதவிக்காரர்” என்று அர்த்தம் தரும் அதே கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்தே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, அது “ஊழியக்காரர்” என்ற எளிய அர்த்தத்தையே தருவதாயிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் ஒரு ஊழியக்காரராக இருக்கின்றார்/இருக்க வேண்டும். அதாவது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் ஒரு ஊழியம் அல்லது ஊழியப் பகுதியொன்று இருக்க வேண்டும் (எபே. 4:12; எபி. 6:10; 1 பேது. 4:10, 11). ஆகையால், பிரசங்கியார் என்பவர் சபையின் “minister” (ஊழியர்) அல்ல. “ஊழியர்” என்ற வார்த்தையானது

பிரசங்கியாரைக் குறிக்கப் பயன்படுகையில், அதை, “அவர் வார்த்தையின் ஊழியர்” (அப். 6:4ஐக் காணவும்) அல்லது “அவர் பிரசங்க ஊழியம் செய்கின்றார்” என்று தகுதிப் படுத்துவது நல்லது.

புதிய ஏற்பாட்டில் பிரசங்கியார் ஒருவருக்கு “சுவிசேஷகன்” (அப். 21:8; எபே. 4:13; 2 தீமோ. 4:5)¹² என்பதே திட்டமான நியமனப் பெயராயிருந்தது. “சுவிசேஷகன்” என்ற வார்த்தையானது “சுவிசேஷம்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வருகின்றது, இது “[இயேசுவைப் பற்றிய] நற்செய்தியைப் பிரசங்கிப்பவர்”¹³ என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

இன்றைய நாட்களில், வசனத்தைப் பிரசங்கிப்பதும் போதிப்பதுமே பிரசங்கியாரின் பொறுப்பாகின்றது. தேவனுடைய செய்தியை அறிவிப்பதென்ற அதிகாரத்திற்கு அப்பால் வேறு எந்த அதிகாரமும் அவர் பெற்றிருப்பதில்லை.¹⁴

ஆண்டுகளினூடே, மனிதர்கள் பிரசங்கியாரை, தேவனால் அவருக்குத் தரப்பட்டிருந்த தகுதிக்கு மேலாக உயர்த்த முயற்சி செய்துள்ளார்கள். வேதவசனத்தின்படியல்லாத பட்டங்கள் அவர் மீது பொழியப் பட்டிருக்கின்றன (மத். 23:9). அவைகளில் “சங்கைக்குரிய” என்ற பெயர் உரிச் சொல்லும் ஒன்று. “சங்கைக்குரிய” என்ற வார்த்தையானது “பயபக்தி செலுத்தத் தக்கவர்” (*The American Heritage Dictionary*, 3rd ed., s.v. “reverend.”) என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இச்சொற்றொடர் ஒரே ஒரு தரம் KJV¹⁵யில் சங்கீதம் 111:9ல் காணப்படுகின்றது: தேவனைப் பற்றிப் பேசுகையில் சங்கீதக்காரர், “... அவருடைய நாமம் பரிசுத்தமும் பயங்கரமுமானது” என்று கூறினார். தேவனுடைய நாமம் மட்டுமே “பயபக்தி செலுத்தத் தக்கதாகும்.” நான் தேவனால் ஆகையால் “சங்கைக்குரிய” என்ற பட்டத்தை நான் சூடிக் கொள்வதில்லை.

பரிசுத்தவான்கள்: மற்ற உறுப்பினர்கள்

உள்ளூர் சபையானது மற்ற பல முக்கிய ஊழியங்களையும், விசேஷித்த பணிகளையும் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, வெளியரங்கமாக வசனத்தைப் போதிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள் (எபே. 4:13ஐக் காணவும்). இருப்பினும், இச்சமயத்தில் நான், சபையின் மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்குவதற்கு பிலிப்பியர் 1:1ல் காணப்படுகின்றபடி, “பரிசுத்தவான்கள்” என்ற சொற்றொடரை மட்டுமே பயன்படுத்துவேன். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் மூப்பர்களுக்குக் கீழாக இருந்து, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றார்கள்.¹⁶ எபிரெயர் 13:17ல் “உங்களை நடத்துகிறவர்கள், உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காக உத்தரவாதம் பண்ணுகிறவர்களாய் விழித்திருக்கிறவர்களான படியால், அவர்கள் துக்கத்தோடே அல்ல, சந்தோஷத்தோடே அதைச் செய்யும்படி, அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்; அவர்கள் துக்கத்தோடே அப்படிச் செய்தால் அது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்க மாட்டாதே” என்று கூறப்படுகின்றது.

முடிவுரை

நீங்கள் எங்கு ஆராதித்து, ஊழியம் செய்வீர்கள் என்பதைக் கவனித்துப் பார்க்கையில், நீங்கள் பின்வருவது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும்: “இந்த சபையானது சுயாதீனமுடையதா? அல்லது யாரேனும் மனிதத் தலைவர் அல்லது நிறுவனத்திற்கு இது பதில் கூற வேண்டியதாய் உள்ளதா?”; “பிரசங்கியார், சபையின் ‘pastor’ (மேய்ப்பார்) என்று அழைக்கப் படுகின்றாரா?”; “அவர் ‘சங்கைக்குரிய’ என்பது போன்ற வேத வசனத்தின்படியல்லாத பட்டங்களைச் சூடிக்கொண்டிருக்கின்றாரா?”

சபையின் அமைப்பு முறை என்பது முக்கியமானதாய் இருக்கின்றது. அது தேவனுடைய திட்டத்தின்படியானதாக இருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹பாடத்தின் பிற்பகுதியில், சபையின் நடத்துனர்கள் தேவனால் தரப்பட்ட இத்தகுதிகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று காணப் போகின்றோம். இருக்கும் மனிதர்கள் இத்தகுதிகள் இல்லாதவர்களாயிருந்தால், நடத்துனர்கள் நியமிக்கப்படலாகாது. இருப்பினும்; இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் சபை குறைவுபடுகிறதென்று கூறப்படுகின்றது (கீத்து 1:5). ஏவப்பட்ட வேதவாக்கியத்தின்படி தகுதிகளைப் பெறும்படியாக மனிதர்களை வளர்க்க வேண்டியது சபையின் தொடர்ந்த கடமையாகும். ²KJVயில் “bishop” என்றுள்ளது. நாம் பார்க்கப் போகின்றபடி, “bishop” என்ற வார்த்தையின் நேரடியான அர்த்தம் “overseers” (கண்காணிகள்) என்பதாகும். ³முந்திய பாடத்தை மறு ஆய்வு செய்யவும். ⁴“அலுவல்” என்ற வார்த்தையை இவ்விடத்தில் மேற்கோள் குறிகளுடன் நான் கொடுத்துள்ளேன், ஏனென்றால், இது பதவி மட்டுமல்ல, ஊழியம் ஆகும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். மூப்பராயிருத்தல் என்பது ஒரு பதவி என்பதைக் காட்டிலும் அது ஒரு பொறுப்பு என்பதே மிகவும் ஏற்புடையதாகும். ⁵“மூப்பர்கள்” மற்றும் “உதவிக்காரர்கள்” என்பவை போன்ற சபையின் நடத்துனர்களைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொற்றொடர்கள் அந்த நாட்களின் சொல் வழக்கின் ஒரு பாகமாய் இருந்தன. இச்சொற்றொடர்கள் ஒவ்வொன்றும் புதிய ஏற்பாட்டில் பொதுவான கருத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒரு வார்த்தையானது பொதுவான கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதா அல்லது சபையின் நடத்துனர்களுக்கான விசேஷக் கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதைச் சந்தர்ப்பப் பொருளே தீர்மானிக்கின்றது. ⁶மூப்பர்கள் ஆவிக்குரிய விஷயங்களையும், உதவிக்காரர்கள் சரீரத்திற்குரிய விஷயங்களையும் கண்காணிப்பு செய்தார்கள் என்று சில நேரங்களில் கூறப்பட்டது. இது உண்மையல்ல. உதவிக்காரர்கள் சரீரப்பிரகாரமான விஷயங்களில் ஒன்றையோ அல்லது எல்லாவற்றையுமோ நிறைவேற்றும்படி மூப்பர்கள் அவர்களைப் பணிக்க முடியும், ஆனாலும் கூட, சபையைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் மூப்பர்கள்தான் நிறைவான பொறுப்புடைய வர்களாயிருக்கின்றார்கள். ⁷பிரசங்கியார் ஒருவர் மூப்பராகத்தகுதிகள் பெற்றால், சபையானது அவரை பொறுப்பிலிருந்து பணிபுரியும்படி கேட்டுக் கொண்டால், அவர் மூப்பர்களில்/கண்காணிகளில்/மேய்ப்பர்களில் ஒருவராகலாம் - ஆனால் வேதவசனத்தின்படி அவர் “the pastor” (ஒரே மேய்ப்பார்) என்றாக முடியாது. ⁸கூறப்பட்ட தகுதிகளின்படி சபையானது நடத்துனர்களைத் தேர்வு செய்வதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டானது அப். 6:3, 5ல் காணப்படுகின்றது. ⁹“உதவிக்காரர்கள்” என்ற வார்த்தையை நான் மேற்கோள் குறிகளுக்குள் வைத்துள்ளேன், ஏனென்றால் இம்மனிதர்கள் “அலுவல் ரீதியாக” உதவிக்காரர்களா அல்லவா என்பதில் சில கேள்விகள் உண்டு. இருந்த போதிலும், அவர்கள் உதவிக்காரரின் ஊழியத்தைச் செய்தார்கள் மற்றும் “உதவிக்காரர்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட வார்த்தையின் வினைவடிவம் அப். 6:2ல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ¹⁰“உதவிக்காரர்களின் வாரியமொன்று” சபையை நடத்த வேண்டும் என்று புதிய ஏற்பாடு போதிப்பதில்லை.

¹¹பிரசங்கியார் ஒருவர் “முழு நேரப்பணியாளரா?” அல்லது அவர் வேறு

வேலையொன்றைச் செய்து கொண்டே ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பிரசங்கம் செய்கின்றாரா என்பதெல்லாம் வித்தியாசம் ஏற்படுத்துவது கிடையாது. அவர் பிரசங்கியாராகவே இருக்கின்றார். ¹²ஒரு மனிதர் பல இடங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்து நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்கின்றாரா அல்லது ஓரிடத்தில் இருந்து அதைச் செய்கின்றாரா என்பவை போன்ற விஷயங்கள் “சுவிசேஷுகன்” என்ற வார்த்தையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. ¹³“சுவிசேஷுகன்” என்ற வார்த்தையின் மூல வார்த்தையினுடைய வினை வடிவமானது புதிய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி காணப்படுகின்றது. “நற்செய்தியை அறிவித்தல்” என்பதே இதன் நேரடி அர்த்தமாகும், ஆனால் பொதுவாக இது “பிரசங்கித்தல்” என்று மட்டுமே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (அப். 8:35 மற்றும் ரோமர் 1:15 ஆகியவற்றைக் காணவும்). ¹⁴சுவிசேஷுகனின் அதிகாரம் என்பதாகப் புதிய ஏற்பாடு எதையும் போதிப்பதில்லை. ¹⁵NASBயில் இவ்வார்த்தை “awesome” என்றும், RSVயில் “terrible” என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (சில பிரசங்கியார்கள் “Awesome” என்ற பட்டத்தை விரும்பலாம், ஆனால் “Terrible” என்பதைப் பற்றி எவரும் கவலைப்படுவதில்லை.) ¹⁶அதாவது, மூப்பர்கள் சபையைப் பாழாக்காத வரையிலும், சபை உறுப்பினர்கள் அவர்களின் தீர்மானங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும் (அப். 20:28-31).